

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117231743
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117231743.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci Ž.: U.Í. Š., H.. O., A.. X.X.XXXX, S. W. W. XX, Ž., Š. E. X., právne zastúpená: JUDr. Branislavom Samcom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Národná 15, Žilina, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, P.O.BOX 18, Bratislava, o náhrady škody spôsobenej neadekvátnym zastupovaním, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.
- II. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 2.11.2017 spolu s jej doplnením doručeným na výzvu súdu dňa 21.11.2017 sa žalobkyňa domáhala zaviazať žalovaného - na zaplatenie sumy 20.000,- Eur titulom náhrady škody spôsobenej neadekvátnym zastupovaním žalobkyne.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že Centrum právnej pomoci, ktoré jej priznalo nárok na zastupovanie a spísanie odboru, ju vo veci 27C/189/2012 neadekvátne zastupovalo, čoho následkom bola vystáhaná aj s dvoma synmi s bytu ,v ktorom žila 22 rokov. V samotnej žalobe označila ako žalovanú Máriu Onofrejevú, zamestnankyňu kancelárie Centra právnej pomoci v Žiline. Nárok na náhradu škody odôvodnila tým, že žalovaná jej spôsobila škodu, a tak na preklenutie svojej krízovej životnej situácie žiadala priznať sumu 20.000,- Eur. Okrem toho uviedla, že je invalidná dôchodkyňa s preukazom ZŤP, a konaním žalovanej jej bola spôsobená psychická ujma, ktorá trvá od roku 2012. Okrem toho žiadala, aby jej súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, pretože je v hmotnej núdzi. Na výzvu súdu žalobkyňa označila ako žalovaného Centrum právnej pomoci, kancelária Žilina.

3. Súd vyzval žalovaného - Centrum právnej pomoci, kancelária Žilina, aby sa vyjadril k žalobe, pričom dňa 11.5.2018 doručila kancelária Trenčín oznámenie o tom, že kancelária Žilina bola vylúčená z rozhodovania o nároku žiadateľky a zároveň súd požiadala o podklady na rozhodnutie o žiadosti žalobkyne na priznanie nároku na zastupovanie v konaní. Následne dňa 15.6.2018 doručil vyjadrenie žalovaný - Centrum právnej pomoci, ústredie (č.l. 39), v ktorom navrhol, aby súd nárok žalobkyne zamietol. K popisu skutkového stavu uviedol, že žalobkyňa bola poskytnutá právna pomoc ako osobe v hmotnej núdzi vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 27C/189/2012, v ktorej sa žalobca - mesto Žilina, domáhal vypratania bytu žalovanou. V ďalšom podrobne opísal, akým boli žalovanej pridelovaní advokáti, pričom okresný súd rozhodol o vyprataní bytu žalovanou, čo potvrdil aj odvolací súd v rozsudku zo dňa 16.4.2015. Žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa zanikol nájomný vzťah s Mestom Žilina pre neplatenie nájomného a úhrad spojených s užívaním bytu. K tvrdeniam žalobkyne o chybe v

písomnom vyhotovení odporu, ktorý mal byť príčinou jej procesného neúspechu v konaní, poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že chyba v písaní uvedená v odpore proti platobnému rozkazu nemala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Žalovaný zdôraznil, že nie je nositeľom zodpovednosti za škodu, ktorá mala žalobkyňi vzniknúť jeho konaním, t.j. za rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala, že jej vznikla škoda, resp. je zrejmé, že jej žiadna škoda nevznikla. V závere poukázal na to, že ak by bola vec posúdená podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nie je žalovaný pasívne legitimovaný. Okrem toho z poukázal na to, že žalobkyňa nespĺnila ani podmienku danú zákonom, t.j. nepodala návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

4. Dňa 10.7.2018 doručila žalobkyňa vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného (č.l. 47), v ktorom namietala vyjadrenie žalovaného o postupnom prideľovaní advokátom. Zdôraznila, že prevzatím veci pani Onofrejovou vznikla škoda, pretože jej neadekvátny, neetický a nemorálny prístup je predmetom žaloby. Opakovane poukázala na nefundovaný prístup zo strany žalovaného ako aj ustanovených advokátov, ktorí nevyužili riadne všetky dostupné informácie a neuviedli ich v konaní pred súdom.

5. Dňa 20.8.2018 doručil žalovaný vyjadrenie (č.l. 68) k vyjadreniu žalobkyne, v ktorom namietal vyjadrenia žalobkyne o nekvalitnom a nekompetentnom zastupovaní. K uvedenému predložil rozhodnutie o priznaní nároku, doplnenie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania a list Krajskej prokuratúry Žilina. V ďalšom sa vyjadril k okolnostiam zastupovania žalobkyne v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod sp.zn. 27C/189/2012.

6. Rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 16.7.2018 bol žalobkyňi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci a určený advokát na zastupovanie v konaní. Žalobkyňa sa po prevzatí zastupovania v konaní nevyjadrila, rovnako sa písomne nevyjadril ani jej právny zástupca.

7. Následne súd vo veci nariadil termín pojednávania na 15.4.2019, na ktorom vec prejednal a rozhodol za prítomnosti strán sporu. Právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe, pričom poukázal na pochybenia Centra právnej pomoci pri zastupovaní žalobkyne v konaní na Okresnom súde Žilina. Na otázku súdu voči komu žaloba smeruje, uviedol, že žalobkyňa na výzvu súdu označila ako žalovaného Centrum právnej pomoci, kancelária Žilina, pričom však žalovaným je Centrum právnej pomoci. Okrem toho právny zástupca žalobkyne žalobný nárok žalobkyne odôvodnil tým, že vychádza zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, na čo žalobkyňu upozornil po prevzatí zastupovania. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich vyjadreniach a žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že žalovanou prvotne označená kancelária Žilina nemá právnu subjektivitu. Zároveň poznamenal, že Centrum právnej pomoci postupovalo v súlade so zákonom v najlepšom záujme žalobkyne a teda trváme na tom, aby súd túto žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal. Následne súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

8. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

9. Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

10. Podľa § 73 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) na konanie štátu pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát.

11. Podľa § 1 písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

12. Podľa § 3 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

13. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

14. Podľa § 4 ods.1 písm. a), b) a f) zák.č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

17. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

18. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

19. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj

úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

20. Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

21. Po ustálení právneho dôvodu žaloby, na základe ktorého sa žalobkyňa domáhala náhrady škody, súd posudzoval prednostne procesné podmienky, t.j. zaoberal sa vecnou legitimitáciou. Vecná legitimitácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitimitáciu. Vecná legitimitácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitimitácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil. Nedostatok pasívnej legitimitácie znamená, že niekto, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nositeľom hmotnoprávnej povinnosti nie je. Určenie právneho subjektu, ktorý v danom prípade je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti má zásadný význam z hľadiska určenia vecnej pasívnej legitimitácie na strane žalovaného.

22. Predmetom sporu je zodpovednosť za škodu, ktorá mala žalobkyňi vzniknúť neadekvátnym zastupovaním Centrom právnej pomoci - t.j. žalovaným. Pri rozhodovaní o nárokoch na náhradu škody súd vychádza z ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka (lex generalis), ktorý upravuje nároky vyplývajúce zo vzniknutej škody. Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škody sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušením právnej povinnosti je existencia takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, zo zmlúv alebo iných právnych úkonov a z porušenia ustanovenia § 415. Škoda je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Príčinná súvislosť musí byť bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Ak majú byť splnené podmienky zodpovednosti, protiprávny úkon musí byť následkom aspoň jednej z hlavných príčin. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný, nie sprostredkovaný. Vymenované tri zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu majú objektívny charakter. Zavinenie má character subjektívny, pretože znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode. Zavinenie môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné. Pri úmyselnom zavinení sa rozoznáva úmysel priamy anepriamy a pri nedbanlivostnom nedbanlivosť vedomá a nevedomá. Toto rozlíšenie je relevantné z hľadiska rozsahu náhrady škody.

23. V danom prípade právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa svoj nárok odvodzuje z nesprávneho úradného postupu žalovaného, t.j. vychádza z úpravy náhrady škody v špeciálnom právnom predpise - zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (lex specialis). V zmysle zásady „lex specialis derogat legi generali“, a teda, pokiaľ špeciálny predpis obsahuje odlišnú právnu úpravu, má prednosť pred všeobecným zákonom. Lex specialis neruší platnosť lex generalis, len vylučuje jeho aplikáciu. Na základe uvedeného v zmysle zásady viazanosti súdu žalobným návrhom, súd vychádzal zo špeciálneho právneho predpisu, t.j. zo zákona č. 514/2003 Z.z. a žalobu posúdil podľa príslušných ustanovení tohto zákona.

24. Žalobkyňa sa domáhala náhrady škody spôsobenej Centrom právnej pomoci. Centrum právnej pomoci je štátna rozpočtová organizácia, zriadená zákonom č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ktorej cieľom je zlepšovanie prístupu k spravodlivosti pre ľudí v materiálnej núdzi, t.j. pre tých ľudí, ktorí pre nedostatok prostriedkov nemôžu využívať existujúce právne služby. Z uvedeného je zrejmé, že ide o štátnu rozpočtovú organizáciu, ktorá spadá do pôsobnosti Ministerstva spravodlivosti SR. Súd v tomto smere dospel k záveru, že na základe vyššie uvedených skutočností sa žalobkyňa domáha škody spôsobenej pri výkone verejnej moci upravenej v zákone

č. 514/2003 Z.z. tak, ako je to uvedené v § 3 ods. 1 písm. d). Štát v zmysle citovaného ustanovenia zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci spôsobenej nezákonným úradným postupom.

25. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa tak ako uviedla v žalobe, sa domáhala náhrady škody v zmysle § 3 ods. 1 písm. d) a § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., a tak súd musí konštatovať, že ak ide o nároky vyplývajúce z citovaných ustanovení zákona je zrejmé, že žaloba má smerovať voči štátu - Slovenskej republike. Posúdenie, ktorý orgán je príslušný konať v mene štátu, má však len procesný význam z hľadiska predmetu sporu. Otázka, ktorý orgán štátu vzhľadom na obsah a povahu daného sporu má v mene žalovaného konať, nie je otázkou pasívnej legitímácie odporcu, zistené nedostatky v zastúpení odporcu majú povahu nedostatku procesných podmienok konania (R 48/1967). Ustanovenie § 4 zák.č. 514/2003 Z.z. upravuje, ktorý orgán koná v mene štátu, čo vyplýva aj z nadpisu tohto ustanovenia „Orgán konajúci v mene štátu.“

26. Z vyššie uvedených skutočností tak jednoznačne vyplýva, že žalovaný - Centrum právnej pomoci v prípade zodpovednosti za škodu, ktorá mala žalobkyni vzniknúť titulom nesprávneho úradného postupu žalovaného, nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom, a tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Nad rámec súd poukazuje na skutočnosť, že v prípade uplatňovania nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je upravený postup, akým sa má poškodený subjekt domáhať náhrady škody, t.j. v § 15 a 16 citovaného zákona, t.j. pred podaním žaloby je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Splnenie tohto postupu žalobkyňa v konaní nepreukázala.

27. Nakoľko súd konštatoval nedostatok procesnej podmienky, t.j. nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného, nezaoberal sa samotným žalobným nárokom a nevykonával osobitne dokazovanie. Žalobkyňa žiadala v konaní vypočuť jej syna, ktorý mal byť svedkom správania pracovníčky Centra právnej pomoci, ktorej konaním jej mala byť spôsobená škoda. Súd však uvedený dôkaz považoval za nadbytočný, a tak návrh na jeho vykonanie zamietol.

28. Nad rámec vykonaného dokazovania však poukazuje na skutočnosť, že v prípade žaloby na náhradu škody je potrebné preukázať najmä vznik samotnej škody, ktorá mala poškodenému subjektu (v danom prípade žalobkyni) vzniknúť. Žalobkyňa sa opakovane vyjadrovala k „neadekvátnemu“ správaniu pracovníčky žalovaného, no vo svojich vyjadreniach sa vôbec nevyjadřila k tomu, aká škoda jej mala konaním žalovaného vzniknúť. Neučinila tak ani na výzvu súdu na odstránenie väd žaloby a žiadne argumenty vo vzťahu k existencii škody neuviedol ani právny zástupca žalobkyne na pojednávaní. Existencia škody je totiž základnou podmienkou pri jej priznaní, bez je preukázania je nárok na náhradu škody bezdôvodný. Žalobkyňa tvrdila, že v konaní o vypratanie nehnuteľnosti vo veci Okresného súdu Žilina pod sp.zn. 27C/189/2012 bola z bytu, v ktorom žije 22 rokov, vyprataná, práve pre pochybenie zamestnankyne žalovaného. Zo žalobkyňou predloženého odporu v uvedenej veci (č.l. 8) vyplýva, že mala byť vyprataná z bytu č. 7, vo vchode č. 36, na ulici Borová v Žiline. V uvedenom byte má žalobkyňa stále trvalý pobyt (napriek rozhodnutiu v spornej veci), na tejto adrese preberá zásielky, a tak súdu nie je zrejmé, aká škoda jej mala vzniknúť, keď sporný byt do dnešného dňa obýva.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Súd žalobu zamietol, a tak žalovaný bol v celom rozsahu úspešnou stranou sporu. Nakoľko však žalovaný žiadal, aby súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu oslobodená od platenia súdnych poplatkov, súd pri zohľadnení týchto dôvodov hodných osobitného zreteľa, rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.C

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.